



زن بینا و شوی نابینا

پدیدآورده (ها) : پارسا تویسرکانی
ادبیات و زبانها :: گوهر :: مرداد 1357 - شماره 65
از 371 تا 372
آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/447783>

دانلود شده توسط : عمومی user2314
تاریخ دانلود : 15/04/1395

مرکز تحقیقات کامپیوتربی علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تالیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتربی علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.



پایگاه مجلات تخصصی نور



زن بینا و شوی نابینا

که نه یابی زنی به حسن، چو من .
کفت باشی کور خود، آن زن،
حیف دارم که نیستی ، بینا ،
تا به بینی چگونه ام زیبا .
گفت بودی اگر توزیبا روی ،
می نکردی به کور هر گز شوی.
گرتوباشی زجمع زیبایان ،
بیشدستی کنند ، بینایان .
چشم داران ترا بجان بخند ،
زودتر ز آنکه کورها به برند .

این به آن در

که خرفت و زبونی اندر کار .
گفت مردی به شیخ مکتب دار،
بیم و بالک از تو نیست ، طفلان را،
هیچ ترس از تو نیست ایشان را.
شیخ بادی فکند در غصب گرفته ایشان را
گفت عیم ندارد این مطلب .
هیچ از کودکان ، من هم ،
گرنده ترسند کودکان نمی ترسم .

حیله

با کفاایت شریک خود را گفت :
باش ، چون باز جرمه خون آشام،
لیک جلد بسره بود بسیار .
جلد رو به کم است در بازار ،

الحق لمن غالب

تا که هم کام یابی و هم نام .
باتوانا ، ادب کنند همه !
ناتوان را ، لگد زنند همه !
علم اخلاق ، باهمه عنوان ،
شده غالب لمن غالب برهان .
زورمندان که زورشان اقوامت ،
همه جا ، حق بجانب آنهاست .

* آقای عبدالرحمن پارسا توپر کالی، مشاور دانشگاه ملی ایران، از شاعران و فویضان دانشگاه نامدار معاصر .

اوج و حضیض عشق

صورت ازدواج بپذیرد .
می نیابی در آن نه جوش و نه موج !
هس از آن، روی می نهد به زوال.

عشق مردوزن اوج چون گیرد ،
پس از آن ، عشق او فتد از اوج ،
دیده باشی ، چو مه رسد به کمال ،

نان خوردن از موی کوتاه و موی بلند

هست موی سبیلت از حدیث .
حکم شرع است و باید تزدحد.
حدنگهدار تا که نان بخوریم ،
نانمان بسته است باموئی !
من بدین شارب و توبا آن ریش .

حاکم شرع گفت با درویش :
نه همین باید که شارب زد ،
گفت بگذارتا که نان بخوریم ،
توهم ، از راه موی نان جوئی ،
هست مقصدیک و دوره در پیش ،

این دغل دوستان

که زیان از مخالفان بیتی .
سرنگونت کنند و سرگردان !
که از او فته و خطر زاید .
خصم را پیش من ، توان نبود .
دشمنم ، دوستان نزدیگند .
کامه لیسان مغرض و لجنند .
نام من را کنند دست آویز .
خود مرا به رخویشتن خواهند !
حاصل زشت کاری اینهاست .
مردمان ، در حساب من آرند !
دفع این دوستان بباید کرد .

گفت بازیر کی ، میخن چنینی ،
جمعی اندر کمین که ، ناگاهان ،
از فلان دشمنت حذر باید ،
گفت با کم ، ز دشمنان نبود ،
دشمنانم نه ترک و تاجیگند ،
این دغل دوستان که گردمند ،
دزو غارتگرند و اهل ستیز ،
سودخود در زیان من خواهند ،
بخلافم اگر کسی برخاست ،
گرد غل بازو گر خطا کارند ،
پیش از دفع دشمنان ، به نبرد ،

خشیم و شهوت

ما یه فته و فساد و شرند .
او فتد دیگ زندگی از جوش .

خشیم و شهوت دودشمن بشرند ،
این دو آتش اگر شود خاموش ،

نتیجه معکوس

عقل و دولت قرین هم گفتند .
خردش بیش و دوراندیش است .
هست در خور بخوانیش گر عکس .
خرد و عقلمان زبونی یافت .

آنچه از لا و از نعم گفتند ،
یعنی آنکس که ثروت ش بیش است ،
لیک در ملک ما بود بر عکس ،
هر چه سر ما یه مان فزو نی یافت ،